



In dankbare herinnering aan

## **ANNIE EIKHOLT-NILLESSEN**

weduwe van  
**Theo Eikholt**

Geboren op 2 februari 1933  
Overleden op 5 maart 2026

Annie werd als tweede kind geboren op de klef, in wat je zou kunnen noemen een klein armoedig huisje. Ze zat nog maar net op school toen de oorlog uitbrak. Inmiddels was er toen al een broertje en zusje bij en was haar moeder in verwachting van Marietje, die later haar oogappel zou worden.

Ze maakte als 11-jarige bewust de evacuatie mee en vertelde soms dat haar vader op het einde van de oorlog met haar oudste broer Hent naar Groesbeek ging kijken hoe hun huis erbij stond. Daar was niet veel meer van over, maar het huisje werd zo goed mogelijk opgeknapt en het was nog voor 2 jaar hun thuis.

In 1947 verhuisden ze naar een noodwoning vlakbij het oude huisje, waar ze later woonde met 3 broers en 5 zussen. Annie moest al vroeg van school af om haar moeder te helpen met het huishouden. Dat was jammer, want ze was behoorlijk intelligent. Gelukkig heeft ze zich in haar verdere leven breed kunnen ontwikkelen en heeft ze zichzelf dienstbaar opgesteld voor de kerk en de gemeenschap.

De meeste jaren van haar werkzame leven werkte ze op de jelsma. In die tijd ontmoette ze Theo en samen hebben ze een heel mooi leven gehad. Ze bouwden een huisje op de Schrouwenberg, met om zich heen veel goede burens

en vrienden. Ze hadden zelf geen kinderen, maar alle kinderen, en later ook de kleinkinderen van haar broers en zussen en die van Theo wisten de weg naar hun huis vaak en graag te vinden. Ze was actief betrokken bij het club- en buurthuiswerk, waar ze veel vrienden aan heeft overgehouden. Wat later speelde ook de kerk een grote rol in haar leven. Ze heeft vele jaren als kosteres gediend en haar rubriekjes "Ien en um de kerk" zijn breed bekend in Groesbeek en ook nog eens gebundeld.

Ze hield van reizen, Schotland en Ierland waren de landen waar ze vaak geweest zijn, altijd samen met Karel en Dien. Voor Annie en Theo waren dat prachtige tijden en van de mooie herinneringen mocht iedereen meegenieten.

Toen het leven van haar ouders moeilijker werd, namen Annie en Theo haar zusje Marietje in huis en zij verhuisde ook mee naar hun huisje op De Merelle. Marietje was de oogappel van hun beiden, tot de laatste dagen van haar leven.

Verdrietig waren de jaren dat Theo ziek werd en zij hem na een moeilijke tijd moest afstaan. Het was bewonderingswaardig hoe ze zich door die periode heen heeft geslagen.

Annie was een sterke warme vrouw, een persoonlijkheid waar je niet omheen kon. Altijd goedgehumt, altijd dienstbaar voor anderen en heel gastvrij voor iedereen. Ze zal door velen gemist worden, maar de herinnering blijft en die is warm en goed.

Wij danken u voor uw belangstelling en medeleven.  
Het heeft ons goed gedaan.

Familie Nillessen  
Familie Eikholt